

VECKOBLADET

8

ORGAN FÖR VPK/KU LUND UTKOMMER FREDAGAR

St Annegatan 7, 223 50 Lund. Telefon 046/13 82 13. Tisd. 12-14, torsd. 17-20.

Postgiro 71 00 93-6. Pren. 10 kr för 20 nr, skriv «Veckobladet» på talongen.

1976 2:a årg.

Fredagen den 27 februari 1976

OFÖRÄNDRAT I TOPPEN

VPK Lund beslöt enhälligt vid sitt extra årsmöte den 25 februari att ställa upp följande lista till höstens kommunfullmäktigeval:

- 1 Helena Svantesson, läkare
- 2 Erik Nilsson, ombudsman
- 3 Thomas Schlyter, arkitekt
- 4 Rolf Nilson, psykolog
- 5 Tarcisio Bommarco, köksbiträde
- 6 Sölve Johansson, byggnadshistoriker
- 7 Gunlög Stenfelt, socionom
- 8 Carina Svensson, socialassistent
- 9 Sven-Bertil Persson, lantbruksstuderrande
- 10 Göte Bergström, skötare
- 11 Eva Lundqvist, mellanstadielärare
- 12 Stig Nilsson, metallarbetare
- 13 Margaretha Dike, förskollärare
- 14 Lars Bengtsson, ämneslärare
- 15 Gunnar Sandin, metallarbetare
- 16 Anna-Stina Sannerstedt, förskollärare
- 17 David Edgerton, statistiker
- 18 Karin Svensson, fil stud
- 19 Jan Holmquist, kontorist
- 20 Monica Nymark, brevbärande biträde

Nej, VPK tror inte att man får in 20 representanter i fullmäktige. Att ta till mycket goda marginaler är ju sed i dessa sammanhang, och så får vi ett tillfälle att visa vår bredd (egentligen har vi folk att fylla alla de 65 fullmäktigplatserna, med suppleanter, om så skulle påfordras).

Listan är föga sensationell i den mening att VPKs fyra nuvarande fullmäktigerepresentanter återkommer i toppen, med den marginella förändringen att Helena Svantesson denna gång placerats före Erik Nilsson. De fyra har obestriddligen gjort ett gott arbete under den gångna perioden och ingen har suttit längre än sen 1973, så det fanns inget skäl till förändring.

De nerflyttningar som företagits i förhållande till den tidigare listan har alla skett efter vederbörandes önskingar, varför ingen må spekulera i politiska

prickningar. Att någon uttryckligt begär att få stå på icke valbar plats är kanske inte så vanligt när det gäller borgerliga och socialdemokratiska nomineringar, men för en kommunist finns det faktiskt uppdrag som är viktigare än de kommunala. Därmed inte sagt att vi skulle underskatta kommunalpolitikens betydelse. Det är inte likgiltigt för lundaborna vem som beslutar om de de lokala och näraliggande frågor som faller under kommunen. Våra fyra toppnamn har redan under den gångna perioden visat sin kompetens och lämplighet. Om vi går fram i valet, och det är ett högst rimligt antagande med tanke på den aktivitet som VPK Lund utvecklade både i och utanför fullmäktige, kommer vår representation att ytterligare förstärkas kvalitativt sett.

Tarcisio Bommarco, som arbetar i köket på Vipeholm, har bl a deltagit i VPK Lunds arbetsplatsutskott och som ansvarig i stadsdelsgruppen på Norra Fälåden jobbat med konkreta aktioner kring den stadsdels problem. Sölve Johansson, som bl a suttit som studentrepresentant i universitetets konsistorium, är både kunnig och engagerad i de många sanerings- och byggnadsvårsfrågor som är aktuella i Lund. Han är mot att man river användbara hus, och brukar anföra det kommunistiskt styrda Bologna som ett efterföljansvärt exempel för Lund i detta avseende. Gunlög Stenfelt och Carina Svensson är båda socialt utbildade och yrkesverksamma. Det är inte att undra på att så många av socialvårdens folk blir politiskt radikala nu. De ser bättre än många andra vilket elände som det här samhällssystemet ställer till med bakom kulisserna.

Det beklagades allmänt på mötet att inte fler kvinnor haft självförtroende nog att ställa upp på platser inom räckhåll för ett fullmäktigemandat. Detta är ett politiskt problem för hela VPK Lund att ta itu med.

Första valdebatten?

Torsdagen den 4 mars kommer idrottens behov av kommunala anslag att diskuteras i Stadsbibliotekets härsal vid Bredgatan. Det är idrottsföreningarna i Lund som är initiativtagare till debatten. Detta med anledning av att man inte fick igenom sina anslagskrav i kommunfullmäktige.

m, fr, o, s företräds av sina resp kommunalråd medan VPK representeras av Erik Nilsson, som har skrivit några rader om hur VPK ser på idrotten som massrörelse.

Idrottsrörelsen är en av våra stora massrörelser, som framförallt har sin förankring bland ungdomen. Den utför, sett utifrån sociala utgångspunkter, en nyttig verksamhet genom att den är kollektivt fostrande. Ett faktum vi inte får bortse från även om "idolidrotten" tycks vara starkt dominerande. Men "idolidrotten" bedrivs framför allt i tidningsspalter och i andra massmedia och är inte en sann bild av idrottsrörelsen på gräsrotsnivå.

Idrottsrörelsen brottas i de flesta fall med stora ekonomiska problem. Den är också starkt beroende av politiska beslut inte minst i kommunalpolitiska sammanhang. Det är i främsta hand kommunalpolitiken som avgör så viktiga ting som om man skall bygga idrottsanläggningar och hur dom skall utformas. Anläggningar som avgör om idrottsrörelsen skall kunna fungera eller inte. Det må sen gälla anläggningar för utomhusidrott eller för idrott som bedrivs inomhus.

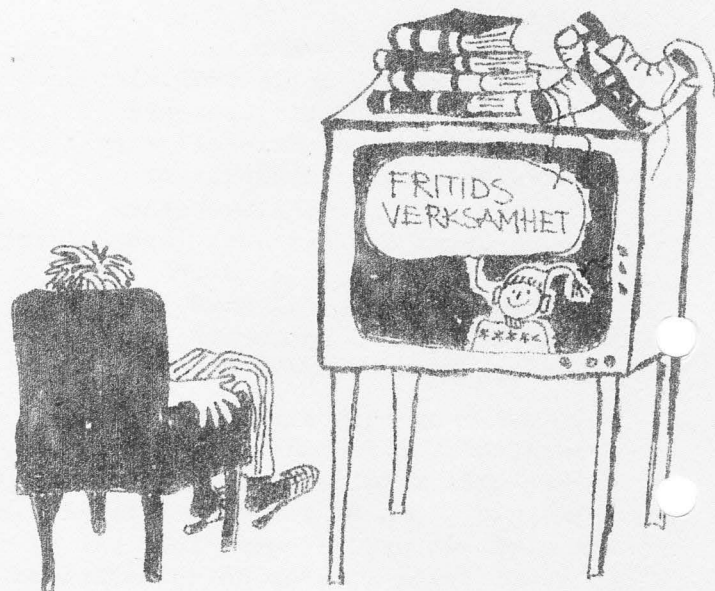
I kommunfullmäktige har vi också vid ett par tillfällen stött på dessa problem. När t.ex. badhuset i stadsparken säckade ihop var det också en katastrof för simsporten i stan.

Idrottsrörelsen är också, för att kunna fylla sin funktion, beroende av bidrag från kommunerna. När kommunernas ekonomiska situation kärvar till sig går det genast ut över de ekonomiska bidragen till idrotts-

föreningarna. Framförallt är det då de borgerliga partierna som är framme med nedskärningskraven med motiveringen *de ekonomiska möjligheterna föreligger inte*. Som vanligt är det naturligtvis en prioriteringsfråga.

Vi har, från VPK:s sida, ingen anledning att ställa idrottsrörelsen på undantagstillstånd därför att det uppstår kris-situationer i den kapitalistiska och därmed också kommunernas ekonomi. Vid sådana situationer måste vi i stället hålla ett vaksamt öga på starka enskilda ekonomiska intressen så att dessa inte bryter sig in och övertar idrottsverksamheten i form av enskilda idrottsprojekt.

Vi stödjer den verksamhet som idrottsrörelsen bedriver, framför allt genom att ställa krav om att samhället och då i främsta hand kommunerna ger denna rörelse såväl materiella som ekonomiska resurser i den utsträckning som är av behovet påkallat. Kanske bör vi också bättre än hitintills sätta oss in i den lokala idrottsverksamhetens dagliga konkreta situation, för att bättre kunna driva dess krav.

SMYGPROPAGANDA

"6 B. Hur skulle ni helst vilja arbeta om ett vårdnadsbidrag infördes (med nuvarande utbyggnadstakt inom barntillsynen)" och "6 C. Hur skulle ni vilja arbeta om ett vårdnadsbidrag infördes och barntillsynen byggdes ut så att alla barn som så önskade kunde få plats på daghem?" Dessa två

frågor återfinns i en enkät från Sociala Centralnämnden om behovet av barntillsyn i Lund. Den ska användas vid utarbetandet av förskoleplanen.

Detta att i enkätens form föra fram de borgerliga partiernas olika familjepolitiska utspel är inget annat än borgerlig smygpropaganda. Flera föräldrar har med rätta blivit upprörda, och Rolf Nilson (vpk) frågar i en interpellation vad nämndens ordförande (m) kommer att göra för att förhindra smygpropagandan.